

عنوان مقاله:

زیست چینه نگاری، ریزرخساره ها و محیط رسوبی رسوبات الیگومیوسن بر مبنای فرامینیفرها در زون زاگرس (فارس داخلی و ساحلی)

محل انتشار:

دوفصلنامه رسوب شناسی کاربردی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فرشته کمالی فر - گروه علوم زمین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران

سیدمحسن آل علی - گروه علوم زمین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران

وحید احمدی - گروه زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، شیراز

اکرم میرزایی - گروه علوم زمین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران

خلاصه مقاله:

سازند آسماری به سن الیگومیوسن یکی از مهم‌ترین مخازن هیدروکربوری در خاورمیانه است. به منظور تعیین مشخصات بیواستراتیگرافی، انواع رخساره‌ها و محیط‌های رسوبی دو برش چینه‌شناسی در ناحیه فارس داخلی (برش فیروزآباد) با ضخامت 270 متر و ناحیه فارس ساحلی (برش بستک) با ضخامت 286 متر انتخاب شد. در هر دو برش سازند آسماری به طور عمده از سنگ‌آهک و سنگ-آهک مارنی تشکیل شده است. بر اساس فرامینیفرهای بنتیک 4 بیوزون با سن الیگوسن (روپلین-چاتین) تا میوسن (آکیتانین) تعیین شدند. تجزیه و تحلیل رخساره‌ها منجر به شناسایی 12 رخساره متعلق به گروه‌های رخساره‌ای رمپ داخلی (پهنه جزرو مدی و لاگون)، رمپ میانی (شول) و رمپ بیرونی (دریای باز) شد که در یک رمپ کربناته هموکلینال با شیب ملایم مربوط به محدوده زمانی روپلین تا آکیتانین نهشته شده‌اند. ارزیابی فراوانی رخساره‌ها نشان می‌دهد که گروه رخساره‌ای رمپ بیرونی بیش‌ترین فراوانی را در برش فیروزآباد دارد و گروه رخساره‌ای رمپ داخلی بیش‌ترین گسترش را در برش بستک دارا می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد که در زمان نهشته شدن سازند آسماری عمق حوضه از فارس داخلی (برش فیروزآباد) به سمت فارس ساحلی (برش بستک) عمیق‌تر شده است.

کلمات کلیدی:

الیگومیوسن، ریزرخساره، زیست چینه نگاری، سازند آسماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011074>

